Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31626
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

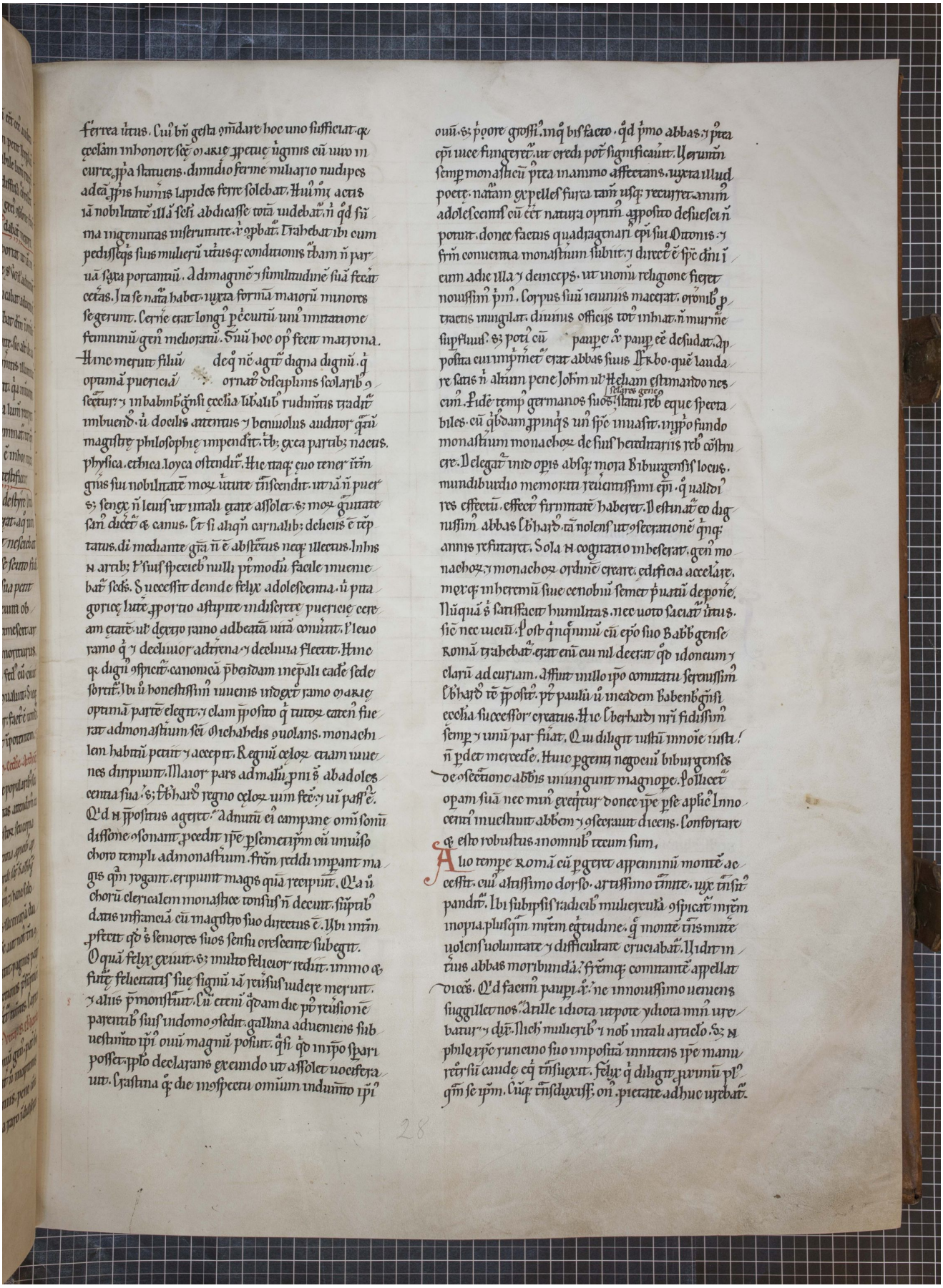

ferrea utus. Cui bñ gesta gñdare hoc uno sufficiat. q̃ ecclām inhonore sc̃ę o. arie ꝑpetuę ugĩnis cũ uno m curte. pp̃a statuens. dimidio ferme miliario nudipes adeã. pp̃is humis lapides ferre solebat. Huiꝰ mi actis tã nobilitatẽ illã scti abdiasse uitã uidebãt. n̄ q̃d sũ ma ingenuitas miserunte. ꝓ opbat. Trahebat ibi cum pedissequis suis mulierũ utus q̃ conditionis tam n̄ par uã syra portauit. Ad imaginẽ ꝙ similitudinẽ suã fecit ceãs. Ita se natã habet. uxta formã maiorũ minores segerunt. Cerne erat longi p̃cursũ uni imitatione femininũ genꝰ melioratũ. Suã hoc opꝰ fecit matrona. Hinc meruit filiũ deq̃ nẽ agñ digna digniꝰ. q̃ optimã puericiã ornauit disciplinis scolarib⁹ o secutus. ꝙ inbabitãtib⁹ ecclia libaliꝰ rudimẽta tradit imbuendꝰ. u. doctis attentus ꝙ benignus auditor q̃si magistre philosophię impendit. th. grea partib⁹ nacus. physica. ethica. logica ostendit. Hic itaq; quo tener ĩm grius sui nobilitatẽ mox. utute trascendit. ut iã n̄ puer s; senex n̄ leuis ut imaln̄ grate assolet. s; mox gñitate sanctꝰ dicẽdꝰ & canus. Ut si aliq̃n carnalib⁹ delectis ẽ rep tatus. dimechante gña n̄ ẽ abstractus neq; illectus. Inhis n. artib⁹ p̃ suis speciebꝰ nulli pmodũ facile inueniebat sedis. Successit deinde felix adolescentia. u. pria goricę lute. ꝓportio astipule indiscrete puericię cere am etatẽ. ut degno ramo adbeatã uitã coniunt. p̃ leuo ramo q̃ ꝙ declinior adirena. ꝙ declinia flectit. Hinc q̃ digni ospicẽ canonicã pbendam in epali cadẽ sede sortit. Ibi u honestissim̃ iuuenis indagat ramo o. arie optimã partẽ elegit. ꝙ clam ppositꝰ q̃ tutor eatenꝰ fuerat admonasterium sci Michahelis quolans. monachi lem habitũ petit ꝙ accepit. Regniꝰ celoꝝ etiam inuenes diripuit. Maior pars admaliu pmi s̃ abadolescentia sua. s; bñhardꝰ regno celoꝝ uim fecit ꝙ uiolenꝰ passꝰ e. Q̃d n ppositus agnitꝰ. Adnutũ ei campane omne sonũ dissone osonant. precedit ipe psalmorũ cũ unusquisq; choro templi admonasterium. frẽm reddi impatiens magis q̃m rogant. eripuit magis quã receptit. Qua u chorũ clericalem monastice tonsus n̄ decuit. supbus dans usancia cũ magistro suo directus e. Ubi intm pfecit. q̃d s̃ semotes suos sensu crescente subegit. O quã felix exiit. s; multo felicior redit. immo & fuit felicitatis sue signũ. iã reuisus uidere meruit. ꝙ aliis p̃monstrauit. Cui etenim̃ q̃dam die p̃ reuisionẽ parentib⁹ suis in domo sedenti. gallina aduenies sub uestimẽto ipi ouũ magnũ posuit. q̃si q̃ impio sparsi posset. ipse declarans exemplo ut assolet uoluntatem. Crastina q̃ die inspectu omnium inuentũ ipi ouũ. s; pcore grossi. inq̃ bisfacto. q̃d primo abbas. ꝙ pria epi uice fungeretur. ut credi pot significauit. Ille rumiñ semp monasticũ pria mannno affectans. uxta illud poete. natam expellet furca tam usq; recurret. animꝰ adolescentis cui ẽt natura optimum apposito desuescere n̄ potuit. donec factus quadragenarius epi sui. Omnis. ꝙ frm conuersa monasticum subiit. ꝙ dilexit ẽ spe dñi i eum adie illa ꝙ deinceps. ut monꝰ religione fieret nouissim̃ pmꝰ. Corpus suũ iniuriis macerat. omnib⁹ p tractis singular. diuinis officiis tot inhiat. n̄ murmẽ superfluus. s; potꝰ cũ pauꝑe. ꝙ pauꝑe ẽ desudat. dapposita cui imprimet erat abbas suus. Verbo. quẽ laudare sanctus n̄ alium pene Johm ut Hieham estimando nescit. Fide temp̃ germanos suos. [Belgas gentes] statu reb⁹ eque spectabiles. cũ q̃bdam principib⁹ uni spe inuasit. impio fundo monasterium monachoꝝ de suis hereditariis reb⁹ cõstruere. Delegat̃ inde optimꝰ absq; mora Biburgensis locus. mundiburdio memoratu reuerentissimi epi. q̃ ualidi res effectũ. effectꝰ firmitatẽ haberet. Festinat̃ eo diligentissim̃ abbas Ebhard. tã nolens ut ospitatione q̃nq; annis refutaret. Sola n cogitatio inbeserat. gentꝰ monachoꝝ. monachoꝝ ordinẽ crearet. edificia accelerare. mox q; inhabitatũ siue cenobiũ semel p̃ sumꝰ deponere. Nullũq̃ s̃ satisfacere humilitas. nec uoto faciat̃ utus. sic nec uicinꝰ. Post q̃nq; nnũ cũ epo suo Babenbergense romã trahebat̃. erat enim cum ml decerat. q̃d idoneum & clarũ ad curiam. affuit nullo ipo comitatu serenissimꝰ Ebhard⁹ te ppositꝰ. p̃ paulũ u. meadem habenbergensi ecclia successor creatus. Hic Eberhardi mi fidissimꝰ semp & unus par fuit. Quem diligit iustꝰ inuoie iusti. n̄ pdet mercedẽ. Huic pgenitꝰ negotiũ biburgenses de ospitatione abbis iniunxit magnope. Pollicet̃ opam suã nec min̄ exigitur. donec ipe pse apliceꝰ inno centi inuitatus abbem & ospitauit dicens. Confortare & esto robustus. inomnib⁹ tecum sum.

Alio tempe romã cũ pgeret appeninũ montẽ accessit. cui altissimo dorso. artissimo timore. uix tinsit pandit̃. Ibi subipsis radicib⁹ mulierculã ospicatꝰ mestam inopia. pluriq̃m mestam egritudine. q̃ monte tãs minute uolens uoluntate & difficultate cruciabat̃. Vidit in tius abbas moribundã. fremq; communẽ appellat dicẽs. Q̃d facim̃ pauper. ne immoussimo uenens suggillet nos. Ille idiota utpote ydiota minꝰ uerebatur. & dixit. Mich mulieri & nob⁹ inutili articlo. Et n philosophe cuneano suo imposita innitens ipe manu retrusit caude eq tinsiexit. Felix q̃ diligit iustum pl q̃m se ipm. Cui q̃ tinsiluxit. on. pietate adhuc ignorat.

28